

प्रेरक तिं प्रैर-खुल् । प्रयोजके प्रष्टत्यहकृत्यापार-
साधके ।

प्रेरणा न० प्र० ईर-शिच-ल्युट् । प्रेरणे निकषस्य भवादेः
कार्यादौ नियोगे । शिच-युच । प्रेरणापत्र स्तौ ।

प्रेर्त्वं न् ए० प्र+द्वेर-वनिप् लट् च । उसागरे २नद्यां स्त्री
डौप वनोर च । प्रेर्त्वै उज्ज्वलद० ।

प्रेष गतौ खांपर० सक० सेट् । प्रेषति अप्रेषीत् । छदित्
चाल॑ न चल॑ । अप्रेषत त ।

प्रे(प्रै)ष पु. प्र+इष-वज् द्विः इष-वा वज् गुणः।
प्रैषये प्रैज्ञते च लक्षा॥

प्रेषण न० प्र+इष-ल्लुट् । प्रेरणे नियोगे । यिच-युच् ।
 प्रेरणाऽस्त्रव स्त्री । प्रेरणेन जीवति वेतना० ठक् ।
 प्रैषिक तदुपजीविनि लिं० प्रेरणं नित्यमर्हति क्षेदा०
 ठक् । प्रैषिक नित्यमेरणाहैं लिं० ।

प्रेष्ठ त्रिव्यतिशयेन प्रियः प्रिय-इष्टन् प्रादेशः एकाच्चक्त्वात्
न लिङ्गोपः । प्रियतमे चमरः । स्त्रियां ठाप् । सा च
प्रियतमायां उच्छान्त्याप्तु अच्छच् ।

प्रे(प्रै)ष्ठ त्रिप्र-इष्ट-कर्माण्य गद्यत् द्विः देव-वा गद्यत् शुणः ।
इप्रेरणीये नियोज्ये २८मे अभ्यरः । भावे यत् । इप्रे-
रच्ये न० तत्करोति क्ष-ट । प्रेष्यकर नियोगकारके
“द्यन्तः प्रेष्यकराह्यः” भांदो० २५४० ।

प्रे हिंकटा खो प्रेहि कट इत्युच्यते यस्मां क्रियायाम् मयूर
स०। कटस्वन्धनक प्रगमनार्थक्रियानियोगे ।

प्रे हिकर्दमा खो प्रेहिकर्दम इत्युच्चते यस्तां क्रियायाम्
सय० स० कर्दमसख्बोधनकप्रगमननियोगे । एवं प्रे हि-
द्वितीया प्रेहिकाण्डिजा एतावपि शब्दौ सय० स० ।

प्रैय न प्रियस्थ भावः पुष्ट्या० इमनिचोऽभावे व्यस्था० प्रियस्त्वे
प्रैय न प्रियस्त्वे व्यस्था० प्रियस्त्वे व्यस्था०

खलतनोः पुत्रेभे अपव्ये तद्वज्ञ प्रैयव्रति तत्वार्थे पुरा
प्रैष पु. प्र+इष वज्ञ वा परद्वपाभादः । १५० ज्ञे २८८८ने
१३३४दे ४पे २३० च मेटि० ।

प्रीता न० प्र-वच-गौचे कर्म श्च, तस्याविषयावां सुख्ये वा
कर्मणि त्त। १कथिते यं प्राति किञ्चित् वस्तु कथयते

प्रीचण न० प्र०उच्च-भावे ल्युट् । इयज्ञाथै पशुहनने
चासरः । २बर्वै सेचने च मेटिं० । ४उत्तानहस्तोन
जाजादेः सेचने अस्त्र उपायद्वे ३१३प० दशप्रम् । प्रो-

च्छतेऽनया करणे ल्युट डीप । ५ प्रोक्षणसाधनेनु अप्सु ।
 स्त्री “असञ्च्चे प्रोक्षणीर्निधाय” काल्या ० अ० २ । ४०
 “याभिरङ्गुर्हिवः उरोडासानाञ्च प्रोक्षणं छतं ताः
 प्रोक्षण्यः” कर्कः । उपचारात् ७ उदारपात्रग्राञ्च स्त्री ।

प्रोक्षित विं प्रत्यक्ष-कर्मणि तः । इचिक्ते रनिहते सेदिं
 यज्ञार्थं संख्यते शप्तवाटौ च “भज्येत् प्रोक्षितं मांसम्” इति
 स्मृतिः “आरग्या: खर्वद्वैवत्या: प्रोक्षिता: खर्वशोऽस्माः ।
 अग्नार्थे न प्राप्ता राजन् । ऋग्या येन प्रकृते” तिंत० ।

प्रोज्जासन न० प्र+डद+जस-ण्च-ल्युट । मारणे हेमच०
प्रोक्कत न० प्र+डक्क-ल्युट । मार्जने (प्र० का) ।

प्रोच्छित वि० प्र० ३ चक्र-कर्मणि ता० प्रकर्षण लक्षे
 “धर्मः प्रोच्छितकैतवोऽव” आग० १ । १ ज्ञा० “तत्त्व
 प्राप्तेन सोऽप्यस्मिन्निर्विभिन्न विभिन्नः” अभिप्तः ।

प्रो(प्रौ)ढ त्रिं प्रत्वह-क्त वा द्विः । १४३ अमरः २८५-
लभे हेमच० इनिषुणे राजनि० । ४प्रकर्षण जठे च ।
स्थियां टाप् । सा च ५नायिकाभेदे नायिकाशब्दे
४०४२ पृ० दशम् । “लिंशदर्शदृष्टे” पञ्च पञ्चाशदर्शप-
र्यन्तं प्रौढावस्था यथा “वा षोडशात् भवेद्वाजा तरुणो
त्रिंशता भता । पञ्चपञ्चाशता प्रौढा भवेद्वृजा ततःय-
रम्” । अस्या वश्यत्वकारणं यथा “अलङ्कारादिभिर्बाला
तरुणो र्तयोगतः । प्रेसदानार्दिभिः प्रौढा छङ्गा च
द्वृजाभाङ्गात्” । तस्या रमणे दोषो यथा “बाला ल-
प्राणदा प्रोक्ता तरुणो प्राणदारिषो । प्रौढा करोति
द्वृज्ञत्वं छङ्गा सरगदा भवेद्” रतिम् । चत्वरिंशदर्शयुक्ते
इमन्त्रे “षोडशाणै युवा प्रौढशत्वारिंशक्लिपिर्मतुः”
तत्त्वसां । “अर्धवट् य तरुणो नाथकस्येति” परिभाषया
जठे । पृथग्यपत्रहस्याद्वा क्त वति न द्विः किन्तु यथा ह-
तत्वं प्रौढवान् इत्येव ।

प्रो(प्रो)ठपाद् त्रिप्रोडः पादो यस्य । आसनारोपितमादा-
दिके “आसनाहृष्टपादस्य जाहनोर्जहृष्टयोस्तथा । क्षताव
सक्षिको यस्तु प्रौढपादः स चच्छते । ज्ञानभावमन
हृष्टं भोजनं देवतार्चनम् । प्रौढपादो न कुर्वीत ज्ञा-
ध्यायं पितृतर्पणम्” इति छन्दोगप० । “अनेकवाच्ये
दार्शनिके भूमिस्थे इष्टकाच्च संकीर्णैभूता” इति बोधा-
यनवचनात्तथाविधे आरुषपादोऽपि न कुर्व्यात्” आ०त०

प्रो(प्रो)टि स्त्रो प्रत्वह-क्तिन् वा दृष्टिः । १८०मय्ये॒ २४०मय्ये॑-
हेतुके क्रियाच्च योग्यताभ्यवसाये॒ २५३ठो॑ कौच्च प्रोटिवाऽ ।
प्रोटिपूः प्रत्वह-यतौ कृच्छ्रस्तो० पतदृष्टे॒ होताऽ ।